

Kırkbir Derece

Ali Riza Esin

Exlibrary Yayınları

1. İnternet kısmî yayımı : Ocak 1997
2. İnternet kısmî yayımı : Mart 1998
3. İnternet yayımı : Temmuz 2000
4. İnternet yayımı : Temmuz 2006
5. İnternet yayımı : Ağustos 2008

Kapak tasarımı, dizgi ve yayım: Ali Rıza Esin

© 2008. Tüm hakları yazarına aittir.

Kitap incelemeleri dışında izinsiz alıntı yapılamaz.

*ex*LIBRARY

Kırkbir Derece

Şiirler
1982 - 1998

Ali Rıza Esin

Dizin

Önsöz	8
Issız	11
Ayaklarım	12
Aşık Oldum	13
Ormanda	14
Hayal Meyal	15
Sen ve Ben	16
Yarış	17
Karanlık	18
Değişim	19
Kul Sıkışmayınca Hızır Yetişmez	20
Galata Kulesi	21
Mum Işığı	22
Telefon	23
Orhan Veli'ye	24
Yük	25
Yolculuk	27
Kalıp	28
Yumurta mı Tavuktan...	29
Yaşamak İçin Yemek	30
Mola	31
Kuluçka	32
Zümrüt Koy	33
Ora Nere?..	34
Merak	35
Alış-Veriş	36
Yorgun	37
Şerefe	38
Butterfly	39
Yağmur	40
Nerede Hareket, Bereket Ordayız	42

Akılın Yolu	43
Boyalı Laflar	44
Hiç Keyfim Yok	45
Gurbet	46
Tezgâh	47
Tekila	48
Cyber Düzen	49
Eskiden	50
Arayan Bulur	51
Esmer Günler	52
H İki O	53
Yurtta Sulh	54
Kıraathane	55
Bol Kepçe	56
Gönlü Genç	57
Buldumcuk	58
Euroka!	59
Fakirhane	60
Galileo	61
Hüsnü Kuruntu	62
Koyun	63
Ortaköy	64
Oyun	65
Kıracı	66
Senfonik Şiir	67
Yol Ol Bari	68
Pansiyon	69
Nihayetim	70
Son	71

Önsöz

Benim şiir diye yazdıklarım, uyak kaygısı olmayan, bazen mısraları yanyana getirseniz şiire bile bencemeyecek cümlelerden oluşan yazılar aslında. Özdemir Asaf, Orhan Veli ve Attila İlhan gibi Türk Edebiyatı'nın abidelerini okuyuncaya kadar benim gözümde şiir, okuldaki “failun-failatun” ve son sesleri birbirine benzeştirilmiş dizelerden oluşmuş akıcı yazılardan ibaretti. O şekliyle bazı enfes yapıtlar hariç bana ve gözlemleyebildiğim kadarıyla çoğunluğa hitap eden bir tavrı yoktu bu eserlerin.

Sonra farkettim ki şiir, içten gelen seslerin kâğıda aynı içtenlikle dökülebiliyordu. Hiç bir zorlama ve kurala takılmadan yazıldığında, hayatın ta kendisiydi. Aklımdan geçenlerin, daha önce düşünüp de adını koyamadığım duyguların canlandırılıp başkalarına ifade edilebildiği ve aynı duygu ve düşünceleri paylaşan insanlar okuduğunda kendinden ve çevresinden birşeyler bulabildiği bir kanaldı şiir. Bunu ilk farkettiğimde kelimeler defterimi süslemeye başlamıştı bile...

Şimdiye kadar sırf yazmış olmak için yazmadım hiç. Oturup da ben şimdi şiir yazacağım diyemedim. Kendi istediği zaman kendiliğinden dökülürdü kelimeler kâğıtlara. İtiraf etmeliyim ki, ben kelimelerle oynamayı seven biriyim. Zaman zaman aklımdan geçenleri ham haliyle aktarmak yerine kelimeleri kelimelere vurduğum oldu. Ama yazdıklarımın hepsi hissettiğim ve düşündüğüm şeylerdi.

Ŗiirimi tanımlamak gerekirse, belki mecazî anlamda kullanılmış kavramların çokluğundan ve okuyanları dűşündürmeye yeltenip filozofluk taslayan bir yanı olduğundan bahsedilebilir. Elbette bu benim kendi tanımım. Ancak İnternet ortamında yayınladığım bazı Ŗiirlerimi okuyanların yorumları da bu görüşümü destekler nitelikte.

Kitabımı sevgili eşime ve değerli Edebiyat Öğretmenim Günseli Duraklı'ya adıyorum.

Okuyanların bir an için de olsa benimle aynı duyguları paylaşabileceğini düşünmek beni çok mutlu ediyor. Sizler de mutlu olun ve sevgiyle kalın.

Ali Rıza Esin
15 Ağustos 1998

İssız

Bir yıldız kaydı derinden,
Bir rüzgâr esti serinden,
Bir taş koptu yerinden,
Bir yalnızlık kaldı orda

Bir de ben...

Ayaklarım

Sevgili ayaklarım
Sizden ne kadar uzağım
Bazen size yaklaştığımda
Ne bileyim tırnaklarımı keserken mesela
veya parmaklarımı çıtlattırken
Yorulduğumda ovalarken sizi
Ne kadar ihmal ettiğimi anlıyorum
Aslında bütün yüküm sizin üstünüzde
Sizlersiniz beni özgür kılan
Ama ellerim bana daha yakın olduğundan
Sizi hep unuttur
Onlara daha çok ilgi gösteririm
Ama bu iş böyle ne yapalım
Böyle olmuşuz doğuştan
Sizler aşağıda
Ellerim yukarıdalar
Yine de çok isterseniz
Yukarısı nasıl merak ederseniz
Amuda kalkabilirim
Görür o zaman ellerim
Ne demekmiş ayak olmak

Aşık Oldum

Şu an o kadar yükseklerdeyim ki
Havalandım adeta
Epeyce yukarıdayım
Ama senin aşağında
Sana ulaştığımda
Çok mutlu olacağım

Ormanda

Ormandayken
Ağaçlar boyu mutluluk duyarım
Arada bir kuş cıvıltısı
Belki bir çırpınış
Kendi sesim bile farklı gelir bana
Sessizliğin sesini duyarım

Doğanın kokusu sarar beni
Durur nefeslenirim

Ormanın soluğunu ciğerlerimde hisseder
İçime çeker çeker
Yetiremem
Yeşilin büyüünden sıyrıldığımda
Hayaliyle canlanayım diye
Artanımı beynime saklarım

Yüzümü dönerim yaprak kubbeye
Her yaprak kıpırdamasının
Güneşe ayrı davetini görürüm
Buyur, öp nemli toprağımı der gibi
Öp ki güne doğsun kır çiçekleri
Eskimiş yaprak örtüsünün altından

Hayal Meyal

Hayalini hayalinde
Hayallerin hayalियim

Haydi bir gerçek olsam
Olmaz ya bir olsa yle

Hayalindeki kadar gerçek eder miyim?

*Bir ben idim
Bir de sen çıktın benden*

Sen ve Ben

Sen ve ben
Yani
Beynim, aklım, düşüncelerim
ve benliğim...

İkimiz yeterdik bir zamanlar birbirimize
Ama şimdi ne oldu bilmiyorum bize
Artık sen ve ben birleşince
Yalnızlık ediyor...

Yarış

Bu sefer kesin kazanacağım
Geçen sefer kazanamadım
Ondan önceki sefer de...

Yok! Ama bu sefer kesin!
Çünkü bugün günümdeyim
Peki diğerleri nerede?

*Merhaba günün mavisi
Hoşçakal gecenin karanlığı
Akşama görüşürüz.*

Karanlık

Dışarıda hava kararmakta
Evdeki tüm eşyaların renkleri
Artık birbirine benziyor...

Etrafı seyretmeyi bırakıp
Böyle dalgınca
Artık ışıkları yakayım...

Değişim

Beni ne çok sevdiğini

Sen söylemiştin...

Zaman yerinde durdu da

Ben mi değiştim?

Kul Sıkışmayınca Hızır Yetişmez

Çaresiz kalınca
Tüm çarelerden uzakta
Aslında çareye daha yakınız

Köşeye sıkışınca
Tüm köşeler bizimdir

Dara düştüğümüz zaman
İtiverir çaresizlik bizi
Yepyeni çarelere...

Galata Kulesi

Galata Kulesi

Göbek atma kulesi

Böyle derlerdi büyüklerim

Ben sorunca onlara

O şişman minareyi

Mum Işığı

Yine ağrılar girdi başıma
Çökmekte olan ruhumun
Bedenime isyanı mı bu yoksa?

Yine loş odalar görmekte gözlerim
Titremekte olan mum ışığının
Karanlıkta boğuluşunu seyreder gibiyim

Seyrettiğim mum mu
Yoksa ben miyim?

Telefon

Bu sabah gün doğmadan
Telefon sesiyle uyandım
Çok acı çalıyordu
Anneme bir şey mi oldu?
Komşunun çocuğu mu hastalandı?
Bizim evde gece çalmaz bu meret!
Telaşım biraz ondan
Kalktım baktım korkarak
Yanlış numaraymış

Orhan Veli'ye

Gemliğe doğru
Denizi goremezsen
Sakin şaşırma!

Yük

Bazısına haykıran
Bazısına çıtı çıkmayan
Suskun ve kayıtsız

Bazısına bir yük
Bazısının başından büyük

Kimi sırtında taşır durmadan
Kimisi durur
Taşıyamaz artık

Kimisi taşır taşır da
Eh artık yeter! –der
Kaldırıp atıverir sırtından

Kimi başkasına taşırır
Kimi taşıyanlara omuz verir
Kimileri de seyrederek onları

Kimine ne yük ne kasvet
Bırakır gidişine gidişi

../..

İşte sen o ol güzelim
Hem yaşa hayatı
Hem de üstesinden gel onun

Sen hele bir bin sırtına
Hiç tasalanma
O seni gideceğin yere kadar götürür

Yolculuk

Benim gibi
Sen de merak ediyorsan eğer
O ülkeye gitmeyi
Sen de hayal kurmalısın

Benim hayallerim
Ancak beni taşır

*Beni bana soran gerçekler
Başkalarına da sormadan
Benden yanıt alamazlar*

Kalıp

Hakettiklerim yerine

Haketmediğim sözler duyuyorum

Kendimi onların yerine koyuyorum

Sığmıyorum...

Yumurta mı Tavuktan...

O şöyle diyorsun

Bu böyle

İnsanları genellemek

mümkün mü öyle?..

Mümkün mü o büyük yumurta demek

Bu küçük

Şuradaki sağlam

Öbürü çürük?..

Sonra onları sepetlere koymak

ayrı ayrı...

Ve artık onları yumurta olarak değil de

içinde buldukları sepet olarak görmek...

Mümkün mü?..

Eğer mümkünse

Senin tavuk olman da mümkün

Çünkü sen yumurtluyorsun bunları

Yaşamak İçin Yemek

Yersin veya yemezsin

İster yersin

İster yemezsin

Yememeyi bir dene

Ölmezsin

Tut ki öleceksin

Yaşamayı denedin

Artık ölmeye ne dersin?..

Mola

Fırtınalarla boğuşmaktan bezgin

Dingin halimle

Durgun sularda

Uygun ânı bekliyorum

Ulaşabilmek için

Yepyeni fırtınalara...

Kuluçka

Yapmayın beyler

Etmeyin hanımlar

Nasıl altından kalkabilirsiniz

Üstüne oturduğunuz sorunların

Üstünden kalkarsanız görürsünüz ancak

Sorunlar mı sizin üstünüzden geliyor

Siz mi onların

Zümrüt Koy

Ey, ışıl ışıl parlayan deniz
Ey, kıyılarla kucaklaşan zümrüt sular
Söyleyin bana bir yol
Buradan kopan çakıl taşları
Nerenin kumu oldular?..

Ora Nere?..

Bir yer düşlüyorum...

Zamandan ırak,
Zeminden  te;

Vucudum sığmaya,
Hayalim yete...

Merak

Biz erkekler
Güzel bir hatuna baktığımızda
Elbisenin ardını merak ederiz

Açık havada her gökyüzüne baktığımızda
Stratosferden ötesini görememek
Bizi o kadar meraklandırırdı eğer
Şimdi uzayın anasını bellemiştik

Alış-Veriş

Paramın üstünü eksik veren amca
Bu işlerde yenisin

Ben sana ne kazıklar attım şimdi
Sen farkında değilsin

Yorgun

Çok yorulduğumun ertesi günü

Dinleniksem eğer

Dün yorulduğumu unuttur

Yine çok yorulurum

Yine yorulacaksam eğer

Niye dinlenip dururum?

Şerefe

Kanımdaki ateş,
Bedenimdeki hafiflik,
Beynimdeki kıvılcımlar...

Hep senin yüzünden!

Hani hep vazgeçerim ya senden
İçmek vazgeçmekten güzel oldukça
Ben yine vazgeçmeye içeceğim

Butterfly

Gün doğumundan
Batımına kadar
En güzel kelebeklerin kanatlarında
Uçup giden hayallerim

Günümü renklendiren
Yarınma faydasız

Yarını olmayan sevdalar
Bir kelebek ömrü kadar

Yağmur

Sululuğundan memnunsan eğer
Serinkanlı olmalısın
Yoksa buhar olup gidersin

Üstelik

Nereye
düşeceğın

Belli olmaz...

Kırkbir...

Nerede Hareket, Bereket Ordayız

Gitmek
Gelmekten daha güzel

Yolculuk
Varmaktan

Hareket etmek
Durmaktan

Yaşamak
Ölmekten daha güzel

Sonu olmayan bir yolun yolcusu olmak
Ama devam etmek duraksız...

En güzel sona varmaktan daha güzel

Akln Yolu

Düşünceler gelir ve gider
Aklımın bir ucundan
Kimbilir nereye...

Belki diğer ucuna aklımın
Belki de geldiği yere...

Boyalı Laflar

Yürürken hoş
Bakarken boşsun

Konuşurken bakıyorum da
Kelimelerin bingil bingil

Hiç Keyfim Yok

Neşeden daha gerçek
Hüzünleri seviyorum
Hüzünlendikçe
Kendime sövüyorum

Gurbet

Gelen giden olmadı
Bugün de çıkmadı hatırımı soran

Nerden düştük buraya biz
Kimdi burayı hayra yoran?..

Tezgâh

Gelenle giden bir olmaz
Eksilir bir şeyler
Bir şeyler eklenir
Belki senden alır
Belki sana bırakır
ve öyle kor gider seni
Bir başkasına...

Tekila

Denizin tuzu

Kâfirin kızı!

Küfrettiğim

Keferenin cilası

Yüzümü ekşitmem

Limondan

*Beklentiler olmasa
Hayalkırıklıkları da olmazdı*

Cyber Düzen

Gözünle gördüğünü
Elinle tutamıyorsan
O gerçek senin değil
Başkasının gerçeği

Elinle tuttuğun değil
Düşünebildiğince her şey senin
Hayaller de gerçek
Gerçekler de hayal
—ulaşılmaz

Hele bir düşün
Belki ulaştığına değmez

Eskiden

Eski zamanlar yarattım
Geçmişten gelen
günümüze...
Başarıların başkasıyım artık
Benimle gelen yalnız...

Arayan Bulur

Artık gerçeği
Herkesin saçma sapan dediklerinde
arıyorum

Çünkü onlar
Bulamadılar

Esmes Günler

Kapkara bir aydınlıktansa
Işııl karanlığa geğmek
Yeğdir diyorum
O aydınlık diyor

H İki O

Susuzluğa susadım...

Hep su!

Hep su!

Yurtta Sulh

Benim için
Kendimle barış
Kendimce savaştır
Kendiyle barışık olmayan
ve kendi olmayanlarla...

Kendiyle yenildiği savaşı
Barışa sayanlarla...

Kıraathane

Eloğlu gitmiş Ay'a
Biz kalmışız yaya

Bırakın artık bunları
Bırakın!
Bakın biz diyor muyuz
Eloğlu gitti Mars'a...

Aa! Kapıyı açık bırakmış salak
Hadi oğlum kemik!

Bol Kepece

Kuzum oldu mu bu yaptığın şimdi
Ben mercimek istedim
Sen getirdin tavuk suyuna şehriye
Bari oldu olacak
Limon da getir
Hem çorbaya sıkayım
Hem keyfime

Gönlü Genç

İçeri almamış onları
Huzuru burda değil
Kendinizde arayın demiş
Huzurevinin paspasçısı

Onlar da kalkıp dönmüşler
Üç aylıklarını alıp
Kumkapı'da yemişler

Bulduncuk

Paraydınız

Pul oldunuz

Havaydınız

Yer oldunuz

Ağaydınız

Kul oldunuz

Siz neydiniz

Ne oldunuz

Euroka!

Buldum!
Sonunda buldum
Herkesin aradığını
Yanıp yakılıp
Gezip dolanıp
Aramayın boşuna
İşte burada
Gözümüzün önündeymiş
Koltuğun arasına sıkışmış
İşte buradaymış

Fakirhane

Benim odam
Sizinkinden büyük
Orda herşey var
Gardırobum var
İçinde kıyafetlerim
Tasım tarağım
Aynam ışığım
Hepsi var

Benim bir odam var
Öyle bir oda ki
Hepinizi içine alır

Galileo

Ah, yıldızlar
Sizi görmesem
İnanasım gelecek
Dünyanın yuvarlak olduğuna
Ama biliyorum öyle değil
Benim dünyamın şekli
Belki dümdüz değil ama
Biraz sivri
Biraz köşeli

Hüsnü Kuruntu

İşim bu
Kuruntu kurmak...

Sorulmamış sorgular
Duyulmamış duygular
Kurulmamış kurgular
Hep benim işim...

İşim bu
Kuruntu kurmak

Koyun

Çobanların dünyasında
Koyunların evrimi gecikecek
Belki de yaşlı dünyamız
Seni görmeden ölecek

Ortaköy

Deniz başka güzel
Kızlar bir başka...
N'apalım be birader
Öyle erkekler revaçta...

Oyun

Sevgili seyirciler

Bu dünyada

Bu oyunu sahneye

Sadece ve sadece

Bir oyunluk koyuyorum

Gelmişken seyredin beni

Bir dahaki sefere

Başka yerde oynuyorum

*Yaşadığımız yer
Bir kalabalık yalnızlıktan*

Kiracı

Kasımpaşa'da
Yahya Kâhya Yegâne
Aksaray'da Başbâki Sokak
Fındıkzade'de Tefik Fikret'te oturduk

Sonra Çukurbostan
Yine Küçüklânga
Ve sonunda Kurtuluş
İstanbul'dan da...

*Bir ses var ki
Kimse susturamaz
Sessizliğin sesi...*

Senfonik Şiir

Duyduğum
Sessizliğin senfonisi
Bir çıkmazın ötesi
Ötesi bir berinin
Bir yaşamın ölümü
ve sonrası ölümün...

*Duranlar olmasaydı
Gidenler neye göre hızlı olacak-
lardı?*

Yol Ol Bari

Taştan bir duvarsın hızın önünde
Öylesine durgun
Öşlesine sevmeyen hareketi
Bereket ordasın da
Duruyorsun mağrur

Yel olup esemiyorsan
Yol olup kal da
Üstünden geçenlere yara bari

Pansiyon

Odam küçükmiş

Ne gam

Dünyam geniş

Nihayetim

Güz geldi mi gideceğim

Kış görmeden

Kış aynı kış

Ama gelmeden

Son

Başındayım sona bir varım

Sona bir vardan önce

Başından hemen sonra

Sona bir kala iyi de

Ya sondan sonra?..

Ali Rıza Esin

1966 yılında İstanbul'da doğdu. Ataözü Karadeniz'dir. Beyoğlu Ticaret Lisesi mezunudur. Marmara Üniversitesi İ.İ.B.F. İşletme Bölümü'nden ayrıldı. Evlendi. Baba oldu. İstanbul'dan sonra bir süre Antalya ve Konya'da bulundu. Onüç yıl bankacılık hayatından sonra reklamcılık ve bilgiği piyasasına dikey geçiş yaptı. Exlibrary Sanal Kütüphane'yi kurdu. Kendi hayallerini de kendi kurar; gerçekleri paylaşmaktan hoşlanır. Doğayı ve insanı sever; insanın doğasından nefret eder. Bilgiye inanır; inanmayan bilgiden utanır. Hayatı umursamaz görünür; umursar.